

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Кривий Ріг,
Дніпропетровська область

28 червня 2022 року

Начальник 2 відділення слідчого відділу УСБУ в Херсонській області підполковник юстиції _____, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження, внесеного 08.03.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 4202223000000044 за підозрою Сальдо В.В. за ч. 2 ст. 111 КК України та за фактом вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1, ч. 2 ст. 111, ч. 5 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Кузьміч Тетяну Олександрівну, 10.04.1968 року народження, громадянку України, уродженку с. Чорнобаївка Білозерського району Херсонської області, зареєстровану та фактично проживаючу за адресою: м. Херсон, вул. Московська, 42, кв. 20, ДРФОПП – 2493701564, незаміжно, раніше не судиму, документовану паспортом громадянина України серії МР № 473877, виданим Суворовським РВ у м. Херсоні УДМС України в Херсонській області 09.10.2015,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто в колабораційній діяльності – добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території

України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання,

фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівнозначним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є РФ.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської

Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98- ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору РФ зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статі 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська,

Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил (далі – ЗС) РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині ранку президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Указом Президента України № 341/2022 на часткову зміну статті 1 Указу Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ (зі змінами, внесеними Указами від 14 березня 2022 року № 133/2022, затвердженим Законом України від 15 березня 2022 року № 2119-ІХ, та від 18 квітня 2022 року № 259/2022, затвердженим Законом України від 21 квітня 2022 року № 2212-ІХ), продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

У період з 24.02.2022 по теперішній час більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями ЗС РФ та на даний час вона знаходиться під окупацією держави-агресора, в тому числі місто Херсон.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

При цьому, під час досудового розслідування встановлено наступне.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, мешканка міста Херсон Кузьміч Т.О., будучи громадянкою України,

кандидатом педагогічних наук, экс-завідувачем навчально-методичної лабораторії управління навчальними закладами комунального вищого навчального закладу «Херсонська академія безперервної освіти» Херсонської обласної ради, головою громадської організації «Руська національна громада «Русичь», маючи досвід у сфері освіти, заручившись підтримкою представників держави-агресора (РФ), місцевих колаборантів та інших осіб, які підозрюються органами досудового розслідування у вчиненні кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки, умисно вирішила реалізувати свої амбіції шляхом зайняття посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених окупаційною військовою адміністрацією РФ на тимчасово окупованій території міста Херсон.

Встановлено, що Кузьміч Т.О. з 24.02.2022 по даний час перебуває на окупованій РФ території України, де зокрема, у порушення зобов'язань, покладених на неї Херсонським міським судом Херсонської області, як обвинуваченої у державній зраді, продовжила підтримувати зв'язок з представниками іноземної держави – РФ та особами, які перейшли на бік ворога в умовах воєнного стану та надають допомогу державі-агресору в проведенні підривної діяльності проти України, а також які добровільно зайняли посади у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованих територіях України.

Так, 13.03.2022 Кузьміч Т.О. спільно з Кирилом Стремоусовим, Ігорем Семенчевим, Геною Бальботою, Сергієм Черевко та Володимиром Сальдо у парку Слави міста Херсон поблизу обласної бібліотеки ім. О. Гончара за адресою: вул. Героїв Крут, 2, під виглядом проведення мирного мітингу на честь 78-ї річниці звільнення міста Херсон від фашистів, підбурювали місцевих мешканців до протидії проукраїнським активістам, використовуючи при цьому підтримку військових ЗС РФ, маніпулювали настроями місцевого населення, діючи в інтересах представників РФ, з метою зміни інформаційної політики.

У подальшому 16.03.2022 Кузьміч Т.О. з метою сприяння незаконній діяльності на території міста Херсон представникам РФ взяла участь у публічному заході, який відбувся у залі для публічних виступів Херсонської обласної державної адміністрації за адресою: площа Свободи, 1, за головування Стремоусова К.С., де було проголошено створення так званого «комітета спасення за мир и порядок», підпорядкованого військовослужбовцям та представникам спецслужб РФ, метою діяльності якого є переконання мешканців Херсонської області у втраті здатності держави Україна здійснювати управління областю та проголошення закликів до підтримки окупації регіону РФ.

Починаючи з 25.04.2022 представниками військових формувань РФ захоплено приміщення Херсонської міської ради за адресою: м. Херсон, проспект Ушакова, 37, та фактично заблоковано діяльність міської влади.

18.05.2022 віце-прем'єр РФ Марат Хуснуллин, так званий «голова Криму» Сергій Аксьонов та так званий «голова військово-цивільної адміністрації Херсонської області» Сальдо В.В., перебуваючи у м. Херсон, публічно заявили, що до основних завдань «військово-цивільної адміністрації Херсонської області», зокрема відноситься організація освітнього процесу Херсонського

регіону.

24.05.2022 Сальдо В.В. запросив керівників загальноосвітніх учбових закладів на зустріч з представниками «військово-цивільної адміністрації Херсонської області» на 10 годину 26.05.2022 у приміщення Херсонської міської ради за адресою: м. Херсон, проспект Ушакова, 37, для організації та планування нового учбового року 2022/2023.

26.05.2022 вищевказана зустріч відбулась у приміщенні малої зали засідань Херсонської міської ради за вищевказаною адресою під головуванням Сальдо В.В., за участі депутата Державної Думи РФ Костюкевича І.Ю., громадян Кузьміч Т.О., Черевка С.М. та інших осіб.

Під час так званої «службової наради» Сальдо В.В. публічно представив іншим учасникам наради Кузьміч Т.О. в якості «керівника департаменту освіти військово-цивільної адміністрації Херсонської області».

Таким чином, громадянка Кузьміч Т.О., переслідуючи свою злочинну мету, направлену на зайняття посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у новостворених окупаційною владою РФ незаконних органах влади, реалізуючи свій злочинний умисел, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, прийняла пропозицію та добровільно зайняла посаду так званого начальника «департаменту освіти і науки військово-цивільної адміністрації Херсонської області».

При цьому на Кузьміч Т.О. відповідно до займаної посади на виконання завдання держави-агресора (РФ) покладено здійснення контролю за забезпеченням:

- інтегрування в освітню систему РФ з 1 вересня 2022 року всіх шкіл та вузів Херсонського регіону;
- впровадження стандартів освіти РФ «за федеральним державним освітнім стандартом 3 покоління»;
- відмови від Болонської системи;
- відмови від української мови як офіційної мови на території Херсонської області;
- відправки українських вчителів до АР Крим для перепідготовки.

26.05.2022 Кузьміч Т.О. після призначення її на посаду начальника «департаменту освіти і науки військово-цивільної адміністрації Херсонської області» сприяла представникам держави-агресора у напрямку реалізації їх злочинного задуму щодо впровадження на окупованій території Херсонщині користі російської мови та літератури та взяла безпосередню участь у розміщенні в приміщенні бібліотеки ім. О. Гончара (м. Херсон, вул. Героїв Крут, 2) агітаційної літератури із серії «російська історична проза» Президентської бібліотеки РФ».

У цей же день Кузьміч Т.О. публічно висловила слова особистої вдячності президенту РФ Путіну В.В. за його сприяння у вчиненні вищевказаних дій та їх користі.

Також встановлено, що 06.06.2022 Кузьміч Т.О., вільно пересуваючись окупованою РФ територією України та АР Крим, без дозволу прокурора або суду та в порушення згаданих вище зобов'язань, виїхала до тимчасово окупованої території АР Крим, де взяла участь у XV Міжнародному фестивалі «Великое

русское слово», який відбувся у м. Ялта, та разом з учасниками пленарного засідання Лівадійського клубу підтримала необхідність створення світоглядної моделі так званого руського миру. Крім того, під час указанного візиту Кузьміч Т.О. підтвердила «віце-прем'єру Криму – постпреду республіки при президентові РФ» Георгію Мурадову, що українська мова не буде збережена як офіційна на території Херсонської області.

В подальшому Кузьміч Т.О. на займаній посаді, продовжуючи вчиняти суспільно небезпечні дії, у червні поточного року, але не пізніше 14.06.2022 (більш точну дату органом досудового розслідування не встановлено) надала інтерв'ю телеканалу ВТВ-плюс, в ході якого публічно заявила, що згідно указу «військово-цивільної адміністрації Херсонської області» всі учбові заклади увійдуть під юрисдикцію вказаної незаконної адміністрації.

Під час вказаного інтерв'ю Кузьміч Т.О. також заявила, що «департаментом освіти і науки військово-цивільної адміністрації Херсонської області» здійснюється підбір кандидатів на посади директорів та завідувачів дитячими садочками, закликала колишніх працівників освіти виходити на роботу, а також повідомила, що з 1 вересня 2022 року запрацюють школи та дитсадки під новим керівництвом, розроблено план подальших дій, відповідно до якого група керівників «департаменту освіти і науки» та вчителів у липні-серпні будуть відправлені до АР Крим на семінари для перепідготовки.

Викладене підтверджує фактичну участь Кузьміч Т.О. у діяльності окупаційної адміністрації держави-агресора (РФ) та виконання відповідних організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій начальника так званого «департаменту освіти і науки військово-цивільної адміністрації Херсонської області».

Таким чином, Кузьміч Тетяна Олександрівна підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України – колабораційна діяльність, тобто добровільне зайняття громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Начальник 2 відділення слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
підполковник юстиції

ПОГОДЖУЮ
Процесуальний керівник
у кримінальному провадженні –
прокурор відділу
Херсонської обласної прокуратури

Одночасно підозрюваній Кузьміч Т.О. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____)
Захисник _____)

«__» годин «__» хвилин «__» _____ 2022 року.

Повідомлення про підозру вручив:
Начальник 2 відділення слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
підполковник юстиції

